

Державна служба України з надзвичайних ситуацій

Львівський державний університет
безпеки життєдіяльності

Міжнародна
науково-практична конференція
курсантів і студентів

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

Львів - 2013

ДК 159.944.4

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ДІАГНОСТИКИ, ЗАПОБІГАННЯ І КУРАЦІЇ ПОСТТРАВМАТИЧНИХ СТРЕСОВИХ РОЗЛАДІВ.*Максютинський О.П.***Телегіна Г.В.**, канд. мед. наук, доцент
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

У сучасному суспільстві на межі ХХ – ХХІ століття, серед різноманітних шкідливих факторів, залежать від професійної діяльності особи, важливого значення набуває, проблема негативного впливу стресових (в тому числі загрозливих для життя) подій на стан здоров'я людини. Як відомо, падіння метеориту в районі Челябінська призвело не тільки до механічних ушкоджень, але і збільшило число гіпертонічних кризів, випадків гострого коронарного синдрому серед населення: що за звичай до лікарень області поступало не більше 4-5 хворих з гострим інфарктом міокарда, – у зв'язку з падінням метеориту на стаціонарне лікування поступили десятки людей з даною патологією.

Значуща стресова подія, що несе екстремальну загрозу для особи, викликає значні психологічні розлади, а саме невротичні, психо-характерологічні та психопатологічні відхилення, що сприяє психосоматичним і органічним захворюванням. Найбільш частою формою розладів у зв'язку з екстремальних подій є посттравматичний стресовий розлад (ПТСР), який проявляється услід психологічною травмою або через кілька місяців. У розвитку ПТСР суттєве значення має сподіваність, стрімкість розвитку, тривалість впливу; значимість події і психологічні особливості фізіологічний стан людини у момент отримання психологічної травми.

ПТСР розвивається у 50-80% тих, хто переніс важкий стрес (1). Психічна травма, пов'язана з втратою над особистістю викликає його в 56% (2). Поширеність ПТСР серед населення змінюється за різними авторами в різних географічних регіонах від від 1% до 12%. Тривалість цих розладів може бути від декількох тижнів до 30-ти і більше років (3).

На сьогоднішній день не викликає ніякого сумніву той факт, що екстремальна ситуація будь-якого рівня складності, може стати причиною виникнення ПТСР практично в кожній людині. Для цього розладу властиві наступні симптоми: збудливість і дратівливість; фіксація на обставинах травми події; відхід від реальності; схильність до некерованих, агресивних реакцій (4.)

Розвиткові ПТСР у населення запобігти неможливо. Жертва потребує ранньої психологічної допомоги. Така допомога повинна надаватись всім потерпілим без будь-якого відбору, незалежно від того, як постраждала особа, що перенесла катастрофу чи аварію, оскільки важкість посттравматичного стресового розладу не залежить від первинної реакції. Враховуючи повсюдність масштабних катастроф, стихійних лих, – ПТСР може розвинути одночасно у великій кількості людей, які у будь-якій ситуації потребують належного рівня організації їх захисту надзвичайної ситуації та кваліфікованої допомоги, від якої і залежить їхнє життя.

Таким чином, пильної уваги широкого кола фахівців заслуговує прогресуюче порушення психологічної адаптації, зниження трудової активності та рівня професійної придатності значущого контингенту на тлі зростаючої кількості конфліктних, катастрофічних ситуацій у суспільстві та суспільстві. В лікуванні окрім психологічної корекції і медикаментів значну роль повинна відігравати активізація громадського суспільства, скерована на зменшення суспільного впливу і залучення населення до громадських справ релігійного чи культурного характеру.

Література:

1. Михальський А.В., Царьов Ю.О. Посттравматичний стресовий розлад: історичний огляд // Проблеми сучасної психології. – 2011. – В.12. – С. 687-996.
2. <http://www.likar.info/pro/article-43469-posttravmatichni-stresovi-rozladi-diagnostika-likuvannya-abilitatsiya-posttraumatic-stress-disturbances-diagnosis-treatment-reablement/>.
3. <http://extrpsy.org.ua/statya9>.
4. Садковой В.П. Сравнительная характеристика симптоматики стрессовых расстройств у представителей пожарных и других профессий // Право і безпека. – 2004. – № 3. – С. 212-215.